

РЕШЕНИЕ

№ 4428

гр. София, 03.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в открито заседание на 13.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Велина Димитрова и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **1890** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203, ал. 1 от АПК, вр. чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Образувано е по искова молба от Д. П. П. срещу Столичната дирекция на вътрешните работи. Претендира се обезщетение за неимуществени вреди в размер на 3000 лв., претърпени вследствие задържането на ищеца в сградата на 9 РУ „Полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи в резултат на издадена заповед за задържане № 507/26.02.2011 г. от полицейски орган в 9 РУ „Полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи.

Ответникът – Столичната дирекция на вътрешните работи не е подал в срок отговор по исковата молба, но в съдебно заседание изразява становище за недоказаност на предявения иск, оспорва размера на претендираното обезщетение за неимуществени вреди.

Прокуратурата дава заключение за основателност на предявения иск, като определя размера на претендираните вреди в посочения размер като прекомерен.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със заповед за задържане на лице рег.507/26.02.2011 г., издадена от полицейски орган в 9 РУ „Полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи, ищецът в производството пред настоящата инстанция е бил задържан за срок до 24 часа в 9 РУ „Полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи. Заповедта за задържане на

лицето е отменена като незаконосъобразна с влязло в сила решение на Административен съд София град, постановено по адм.д. № 1890/2011 г. В резултат на отменената като незаконосъобразна заповед на административния орган е предявена и претенцията на ищеца, като същата се обосновава с обстоятелството, че в резултат на задържането същият е претърпял морални болки и страдания, задържането е станало в присъствието на неговите приятели. Същият е бил задържан в ареста на полицейското управление в продължение на 12 часа, през които е изпитал тревожност, силен стрес и усещане за безпомощност. Това негово усещане е продължило и в дълъг период след освобождаването му, изпитва непрекъснат страх, че подобно задържане може да бъде осъществено спрямо него и впоследствие, и отново без каквато и да било причина.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск е по реда на чл. 203, ал. 1 от АПК, вр. чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, като претендираното обезщетение е за неимуществени вреди в размер на 3000 лв., като неимуществените вреди на лицето са претърпени в резултат на административен акт, издаден от полицейски орган в 9 РУ „Полиция“ в Столичната дирекция на вътрешните работи, които ищецът е претърпял вследствие на причинения му психически тормоз, неудобство, болки и страдания.

Приложимостта на чл. 203 от АПК предполага вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Доколкото правната регламентация на посочените иски, включително и на предявения в чл. 203 от АПК е непълна, то и разпоредбата на чл. 203, ал. 2 от АПК предполага приложимост на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Съгласно чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Така регламентирана отговорността е пълна, защото е за всички претърпени вреди, които съгласно чл. 4 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди са в причинна връзка с незаконосъобразни актове, фактически действия или бездействия на длъжностни лица или административни органи при или по повод изпълнението на административна дейност. Съобразно също така чл. 4 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Във всички случаи, обаче реализирането на посочената отговорност съобразно чл. 204, ал. 1 от АПК предполага отмяната на административен акт (в процесния случай заповедта за задържане) по съответния ред. Във всички случаи също така освен наличието на вреди реализирането на отговорността на държавата предполага и изисква тези вреди да са причинени от отменения като незаконосъобразен административен акт. Във всички случаи също така освен отмяната на съответния административен акт следва да е доказана вреда от отменения като незаконосъобразен административен акт и да е доказана причинна връзка между акта и настъпилите вредоносен резултат. Това са и основните въпроси, които подлежат на изследване в производството пред настоящата инстанция, както и разбира се въпроса относно обективното наличие изобщо на вреди. Отговорът на тези въпроси следва да бъде даден въз основа на установените

фактически обстоятелства и приложимите правни разпоредби за предявения иск. Следователно, по отношение на претенцията за неимуществени вреди, претърпени от ищеца, следва да се проверят условията за ангажиране на отговорността на ответника, като се разгледа най-напред условието за неправомерното поведение, в което се упреква ответника, след това условието за наличие на вреда и на последно място това за съществуването на причинно-следствена връзка между твърдяното поведение и претендираната вреда. Само в случай че тези условия са изпълнени, трябва да се разгледа, на следващо място, размерът на обезщетението, което да се предостави на ищеца на това основание

Претендира се обезщетение за неимуществени вреди, които ищецът е претърпял вследствие на причинения му психически тормоз, неудобство, болки и страдания.

Предявеният иск е основателен. Налице е първата предпоставка за приложимостта на чл. 203, ал. 1 от АПК – налице е административен акт, издаден от полицейски орган в 9 РУ „Полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи, който впоследствие с влязла сила решение на съда е отменен като незаконосъобразен – заповед за задържане на лице рег. № 507/26.02.2011 г., издадена от полицейски орган в 9 РУ „Полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи е отменена с влязла в сила решение на Административен съд София град, постановено по адм.д. № 1890/2011 г.

Несъмнено е, че вследствие на задържането ищецът е претърпял болки и страдания, които по същността си представляват неимуществени вреди. Това е обстоятелство, което се доказва, както от изслушаната по делото съдебно-психиатрична експертиза, така и от разпитания в хода на съдебното производство свидетел. От изслушаната в хода на съдебното производство съдебно-психиатрична експертиза се установява, че душевното страдание, което ищецът е изпитал докато е бил задържан се изразява в повишена тревожност по времето на задържането и известно време след това, нарушения на съня и понижено настроение, вследствие на ограничената му свобода е изпитвал повишена тревожност с умерен интензитет, като причиненото душевно страдание вследствие на задържането, изразяващо се в повишена тревожност, нарушения на съня и понижено настроение е продължило няколко месеца. Свидетелят П. (брат на ищеца) посочва, че задържането се е отразило лошо на неговия брат, не е искал да излиза извън дома си, като в продължение на два месеца не е излизал от блока, в който живее. От разпитания свидетел, който е брат на ищеца и е имал непосредствено възприятие по отношение на неговото поведение (същите живеят заедно) се установява, че именно в резултат на задържането у ищеца се е породило чувството на страх, страдание и малоценност, което може да го унизи.

В тази връзка настоящата съдебна инстанция намира исковата претенция за наличието на претърпени от ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания за основателна. Това са вреди, които несъмнено засягат лицето, като вредите са действителни и сериозни. Следва да се отчете и обстоятелството, че тези вреди са такива по естеството си, че не могат да бъдат заличени, те не могат да бъдат отстранени така, както засягането на увреденото имущество може да се отстрани чрез заплащане на парично обезщетение. Понесеното телесно или душевно страдание не може по никакъв начин да се заличи впоследствие, нито пък да се замени с някакво напълно съответно на него обезщетение по вид и по размер. Като настоящата съдебна инстанция съобразява и обстоятелството, че ищецът е бил задържан в 9 РУ „Полиция” около 11 часа.

Налице е и третият елемент за основателност на предявения иск, а именно налице е

причинна връзка между отменения административен акт, издаден от полицейски служител от Столичната дирекция на вътрешните работи и причинените неимуществени вреди. Това обстоятелство се доказва от разпитания в хода на съдебното производство свидетел и от изслушаната съдебно-психиатрична експертиза. И от експертизата, и от разпита на свидетеля безпротиворечиво се установява, че задържането на ищеца е причината за дълго продължилото тревожно състояние на ищеца.

С оглед на събраните по делото доказателства, при съобразяване на изслушаната по делото съдебно-психиатрична експертиза и предвид обстоятелството, че задържането на ищеца е продължило повече от 11 часа, на ищеца следва да се присъди обезщетение за неимуществени вреди в размер на 2000 лв., като се отхвърли претенцията за разликата до размера на предявения иск от 3000 лв. Съгласно § 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, за неуредените в този закон въпроси се прилагат разпоредбите на гражданските и трудовите закони. Следователно при определяне на размера на обезщетението за неимуществени вреди, приложим се явява [чл. 52](#) от Закона за задълженията и договорите, съгласно който обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Предвид обстоятелството, че лицето е било задържано в 9 РУ „Полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи повече от 11 часа, без дори да разбере причината, поради която е бил задържан и след задържането е настъпила промяна в поведението му, същият не е излизал от жилището, в което живее в продължение на почти 2 месеца съдът счита че в случая по справедливост на ищеца следва да бъде присъдено обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на две хиляди лева. Размерът от 2000 лв. отговаря на извършената несправедливост и на начина, по който ищецът я е понесъл.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на Д. П. П. обезщетение за неимуществени вреди в размер на 2000 лв. за претърпени от същия психически тормоз, неудобство, болки и страдания от незаконосъобразен акт на полицейски орган в 9 РУ „Полиция” в Столичната дирекция на вътрешните работи, като отхвърля като неоснователен предявения иск от Д. П. П. в останалата му част, а именно за разликата в размер на 1000 лв. по предявения иск за обезщетение за неимуществени вреди общо в размер на 3000 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: